

TŘI GENERACE ORNITOLOGŮ

I v dalším období se činnost Moravské ornitologické stanice soustředila především na muzejní a osvětovou práci a provádění výzkumu. Od r. 1985 dor.1992 proběhlo ve spolupráci se sdružením a dalšími organizacemi sedm celostátních ornitologických konferencí, ze kterých byly vydány sborníky přednášek (např. Dravci 1985, Vodní ptáci 1987, Ptáci mokřadů a jejich ochrana 1992...)

V roce 1993 nastupuje na ornitologickou stanici nový vedoucí, brněnský zoolog RNDr. F. Hanák. Hodně se věnoval popularizaci přírody, přerovská veřejnost jej znala jako autora článků z tisku, z rozhlasových pořadů a přednášek. Zažil na stanici i složité období povodní v roce 1997 a následně věnoval velké úsilí její obnově.

V roce 2004 se stává vedoucím stanice ornitolog RNDr. Zdeněk Vermouzek. S jeho příchodem získává ornitologická stanice novou zkratku Ornis a ve své činnosti řadu novinek. Od r. 2005 muzejního pedagoga (Ing. J. Kosturová) s pestrou nabídkou výukových programů a zábavných dílen, provoz ekoporadny, v areálu ornitologické stanice vzniká venkovní expozice ochrany ptactva s názvem Ptačí zahrada Františka Gintera. Ornis pořádá originální sezonní výstavy (například Šáhni si na ptáka, Stromy jako domy, Pero, peří, opeření, Netopýr...) Mezi oblíbené a známé akce patří na jaře Soví noc, v létě Zahradní slavnost, na podzim Evropská noc pro netopýry a na Štědrý den Vánoční strom pro ptactvo. V programu jsou také jarní a podzimní cykly přírodovědných přednášek, exkurze za ptáky na ornitologicky zajímavé lokality, prohlídky parku Michalova s průvodcem a další akce. ORNIS se tak stává střediskem environmentální výchovy. Od r. 2008 začíná ORNIS provozovat dokonce záchranou stanici pro zraněné živočichy z volné přírody, kterou pomáhá podporovat také město Přerov.

Mezitím nastupuje na ORNIS ornitolog RNDr. J. Chytil, bývalý pracovník stanice v letech 1981-1987, který se po Vermouzkově odchodu stává v r. 2011 novým vedoucím.

ORNIS je samozřejmě také dále vědeckým pracovištěm, jeho odborní pracovníci se podílí na světové úrovni na výzkumech v oblasti parazitologie ptáků (Dr. J. Sitko), bádají v oblasti tahů vodních ptáků (Dr. Josef Chytil), ptačí vokalizace, parazitace a sledování populačních trendů v dlouhodobém měřítku (Mgr. L. Turčoková).

Do třicátých let minulého století sahají kořeny moravské ornitologie v Přerově. Členové Moravského ornitologického spolku se dále spolu s Ornitologickou stanicí Muzea Komenského podílejí na jejím rozvoji a nyní je na další generaci, aby pokračovala s nadšením v odkazu zakladatele Moravského ornitologického spolku - Františka Gintera.

Výroční schůze Moravského ornitologického sdružení 16. března 1985.

V letech 1978 až 1985 řešily stanice a sdružení výzkumný úkol v rámci akce Balt a obdobné akce Acrocephalus. Odchyt probíhal na rybníce Nesyt u Sedlce u Mikulova v Chráněné krajinné oblasti Pálava. Během osmi let zde bylo odchyceno a okroužkováno přes 25000 ptáků.

Ornitologické exkurze členů Moravského ornitologického spolku v rozmezí padesáti čtyř let (1958 - 2012).

RNDr. J. Sitko a akadem. malíř V. Kozák v zamyšlení nad hnízdem chocholouše ve výšce 45metrů na střeše panelového domu na ulici Trávník 31 v Přerově dne 24. 5. 1988.

... a ORNIS dnes...

Pro Mgr. Zdeňka Vermouzka byly získané zkušenosti z vedení ornitologické stanice výbornou přípravou pro řízení České společnosti ornitologické, kde v současné době působí.

Tři generace ornitologů Moravské ornitologické stanice v Přerově: zleva J. Chytil (1957), K. Kavka (1946), F. Ginter (1904), J. Sitko (1943), F. Hejl - Mračovský (1909), v Přerově 1984.